

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 25 maja 2023 r. – J i A/Reisebüro GmbH i R GmbH**

(Sprawa C-328/23, Reisebüro i R)

(2023/C 296/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: J, A

Strona pozwana: Reisebüro GmbH, R GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych (Dz.U. L 326 z dnia 11 grudnia 2015 r., s. 1) należy interpretować w ten sposób, że pod pojęciem nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności występujących w miejscu docelowym lub jego najbliższym sąsiedztwie, które to okoliczności w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub które w znaczącym stopniu wpływają na przewóz pasażerów do miejsca docelowego i które uprawniają konsumenta do rozwiązania umowy o udział w imprezie turystycznej bez ponoszenia jakiegokolwiek opłaty za rozwiązanie i na które powołuje się podróżny, należy rozumieć okoliczności, które
 - mogą już istnieć w chwili zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej; czy też
 - nie mogą jeszcze istnieć w chwili zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej, lecz występują dopiero pomiędzy tą chwilą a
 - złożeniem oświadczenia o rozwiązaniu lub
 - chwilą rozpoczęcia imprezy turystycznej?
- 2) Czy art. 12 ust. 2 wspomnianej dyrektywy (UE) 2015/2302 należy interpretować w ten sposób, że nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności, o których mowa w tym przepisie, oznaczają okoliczności, które
 - nie są znane stronom w chwili zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej; lub
 - mogą być znane stronom w chwili zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej; lub
 - nie są przewidywalne ani możliwe do przewidzenia dla stron w chwili zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej; lub
 - mogą być – ewentualnie według jakich konkretnych, wynikających z dyrektywy kryteriów – przewidywalne lub możliwe do przewidzenia dla stron w chwili zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej; lub
 - są wprawdzie w ogólnych zarysach znane zaangażowanym stronom w chwili zawarcia umowy o udział w imprezie turystycznej, ale strony nie są jeszcze w stanie ocenić (a co najmniej nie są w stanie ocenić z dużym prawdopodobieństwem) ich konkretnych skutków (np. czy w wyniku panującej w miejscu wypoczynku od [tu: ponad dziesięć] miesięcy pandemii [tu: wirusa COVID], zostaną urzędowo wprowadzone dodatkowe testy, lockdown lub ograniczenia swobody przemieszczania się); lub
 - są oceniane całkowicie niezależnie od stanu wiedzy zaangażowanych osób wyłącznie na podstawie obiektywnych kryteriów – ewentualnie zgodnie z jakimi konkretnymi, wynikającymi z dyrektywy kryteriami się to ocenia?
- 3) Czy art. 5 wspomnianej dyrektywy (UE) 2015/2302 należy interpretować w ten sposób, że informacje udzielane podróżnemu przed zawarciem umowy – w szczególności udzielane na podstawie art. 5 ust. 1 lit. f) „informacje o formalnościach związanych z opieką zdrowotną” – obejmują również informacje o zarządzonych w związku z pandemią testach, które należy wykonać w miejscu wypoczynku, o lockdownie lub o ograniczeniach swobody przemieszczania się?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

- 4) Czy art. 5 wspomnianej dyrektywy (UE) 2015/2302 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy strony zmienią (dostosują) warunki umowy o udział w imprezie turystycznej („dokonają zmiany rezerwacji”) w drodze wzajemnego porozumienia po zawarciu tej umowy – na przykład (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) w odniesieniu do poszczególnych usług turystycznych w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a), takich jak usługi transportowe, trasa lub termin podróży – informacje udzielane przed zawarciem umowy, które mają zostać przekazane podróżnemu, muszą zostać ponownie przekazane w całości (nawet jeśli nie ma na nie wpływu „zmiana rezerwacji”) lub w części względnie zaktualizowane?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U.2015, L 326, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 9 czerwca 2023 r. – SIA A/C, D, E**

(Asunto C-365/23, Arce (¹))

(2023/C 296/23)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający:

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym:

Strona wnosząca kasację i strona skarżąca w pierwszej instancji: SIA A

Pozostałe strony postępowania kasacyjnego i pozwane w pierwszej instancji: C, D, E

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa o świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca zawarta pomiędzy, z jednej strony przedsiębiorcą prowadzącym działalność zawodową w zakresie rozwoju i szkolenia sportowców, a z drugiej strony osobą małoletnią reprezentowaną przez rodziców, która w chwili zawarcia umowy nie wykonywała działalności zawodowej w dziedzinie sportu, jest objęta zakresem stosowania dyrektywy Rady 93/13/EWG (²) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (zwanej dalej „dyrektywą 93/13”)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy dyrektywa 93/13 stoi na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, które dokonuje wykładni przepisów transponujących tę dyrektywę do prawa krajowego w taki sposób, że zawarte w niej przepisy dotyczące ochrony konsumentów mają zastosowanie również do takich umów?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie, czy sąd krajowy może poddać ocenie pod kątem nieuczciwości na podstawie art. 3 dyrektywy 93/13 warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery w konkretnej dyscyplinie sportu określonej w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, i nie uznać takiego warunku za jeden z warunków, które nie podlegają ocenie pod kątem nieuczciwości na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy warunek umowny, który przewiduje, że w zamian za świadczenie usług wsparcia rozwoju i kariery sportowca określonych w umowie, młody sportowiec zobowiązuje się do uiszczania opłaty w wysokości 10 % dochodu, który będzie otrzymywał w ciągu kolejnych 15 lat, należy uznać za wyrażony prostym i zrozumiałym językiem w rozumieniu art. 5 dyrektywy 93/13, biorąc pod uwagę, że w chwili zawarcia umowy młody sportowiec nie dysponował jasnymi informacjami na temat wartości świadczonej usługi i kwoty do zapłaty za tę usługę, co umożliwiłoby mu ocenę konsekwencji finansowych, które mogą dla niego wynikać?